

● علیرضا پویا

رئیس مرکز تحقیقات، مطالعات و سنجش برنامه‌ای

باعث طرح پرسش‌های کلیشه‌ای، و یا انفعالی شود. مصاحبه کننده باید بداند که چرا میان افراد مختلف او برای گزارش یا مصاحبه انتخاب شده است.

-سردیبر و گزارشگر باید قبل از انجام مصاحبه و تهیه گزارش درباره موضوع مصاحبه و یا گزارش مطالعه کنند و پرسش‌هارا برمنای شناخت نسبی از موضوع و مصاحبه شونده‌ها تنظیم نمایند.

-گزارشگر باید فردی با تجربه، جذاب از نظر اجتماعی و حتی جسمانی باشد و در بین اکثریت مخاطبان مقبولیت نسبی داشته باشد. اگر چه تجربه و تسلط مصاحبه کننده گزارشگر تا حدی می‌تواند دیگر جنبه‌های یاد شده را تحت الشعاع قرار دهد. امانیابد از آرستگی و بهره‌مندی از پوشش متناسب با هنجرهای جامعه غفلت کرد. در سیاری از موقع افراد آرسته قدرت اقناع بیشتری دارند و در برقراری ارتباط موفق ترند.

-مصاحبه کننده و گزارشگر باید بتوانند اعتماد مصاحبه شونده را جلب کند و ارتباط مناسبی با اوی برقرار نماید. برای این منظور بهتر است گزارشگران از میان افرادی انتخاب شوند که ذهنی انعطاف پذیر داشته باشند، هر گونه غرور و برتر انگاری از

برنامه‌های گفت و گو محور، شامل انواع مصاحبه‌ها، گزارش‌ها، میزگردها، سخنرانی‌ها و... از جمله قالب‌هایی به شماره‌ی روند که در ایام انتخابات از آن استفاده بیشتری می‌شود. اگر چه این گونه برنامه‌ها در مقایسه با دیگر ساختارهای برنامه‌ای از محبوبیت کمتری برخوردارند و مخاطبان بیشتر قالب‌هایی مثل فیلم و سریال، مسابقات تلویزیونی و نماهنگ را ترجیح می‌دهند، اما تجربه‌های جهانی نشان داده است که اگر این برنامه‌ها با پشتونه پژوهشی مناسب و بر مبنای اصول کارآمد متقاعدسازی و به شیوه‌ای ابتکاری تهیه و پخش شوندمی توانند تأثیرات عمیق - تری بر نگرش و رفتار مخاطبان داشته باشند. در این گزارش مختصر با مرور منابع و بهره‌گیری از اصول روانشناسی اقناع، «مجموعه راهکارهایی برای افزایش اثر بخشی مصاحبه‌های رادیو و تلویزیونی» (مصاحبه مردمی، مصاحبه با نامزدها، مصاحبه با کارشناسان و صاحب نظران و...) ارائه شده است.

شرایط و ویژگی‌های مصاحبه کننده و گزارشگر

- گزارشگر باید از موضوع و هدف مصاحبه یا گزارش اطلاع کافی داشته باشند، بی اطلاعی گزارشگر در این زمینه ممکن است

مصاحبه شونده‌های رسانه باعث همکاری بهتر آنان و درنهایت موجب افزایش اعتماد به رسانه خواهد شد.

سوی گزارشگر می‌تواند فضای عاطفی گفت و گو و مصاحبه را خدشه دار کند.

- مصاحبه کننده و گزارشگر باید از تهور کافی برای مواجهه با شرایط چالشی و مجادله آمیز برخودار باشد و توان و ظرفیت کافی برای مدیریت یک مصاحبه یا گزارش مطلوب را داشته باشد.

مصاحبه شونده‌ها

- برای ایجاد ارتباط نزدیک، هدفمند و اثر بخش، قبل از هر چیز باید طرف مصاحبه به نحو کامل شناسایی شود. زمینه تحصیلی، شغلی و موقعیت اجتماعی افراد نقش مهمی در کیفیت برقراری ارتباط و تعامل آنها ایفا می‌کند. بدون شناخت کافی افراد ممکن است فرایند برقراری ارتباط دچار اشکال شود.

- بهتر است بر مبنای ویژگی‌های فرهنگی، اجتماعی و حتی زمینه تخصصی افراد مصاحبه شونده از گزارشگران خاص استفاده شود و پرسش‌ها متناسب با ویژگی‌های مصاحبه شونده تنظیم شود. اگر مصاحبه شونده احساس کند که سوالات بازمی‌تحصیلی شغلی و اجتماعی فرهنگی او تناسبی ندارد و یا مصاحبه کننده توان اداره مصاحبه را ندارد، ممکن است از ادامه گفت و گو سرباز زند و یا ضمن در دست گرفتن ابتکار عمل، مصاحبه کننده را به انفعال وادرد.

- در همه موارد باید به مصاحبه شونده احترام گذاشت و تمام حقوق او از جمله حریم خصوصی وی حفظ شود. اطمینان

سؤالات و محتوای مصاحبه

- در اکثر مصاحبه‌ها و گزارش‌ها معمولاً چند سؤال مطرح می‌شود. اگر در طراحی این سؤال‌ها دقت کافی نشود، ممکن است در حین انجام مصاحبه و یا در مرحله تدوین (در مورد برنامه ضبط شده) مشکلات زیادی به بار آید. بی‌تردید محوری ترین بخش مصاحبه را پرسش‌های آن تشکیل می‌دهد، بنابراین تهیه کننده، سردبیر و یا گزارشگر باید بداند که چرا این سؤالات را مطرح کرده است و از پاسخ آنها چه نتیجه‌ای را التظاهر دارد. و در مصاحبه ترکیب سؤال‌ها باید ساده، روشن، صریح و فهمیدنی باشد و در آن موارد ذیل رعایت شود:

- واژه‌ها و اصطلاحات مورد استفاده باید متناسب با سطح فرهنگی-اجتماعی مصاحبه شونده باشد. تجربه نشان داده است که اکثر مصاحبه شونده‌ها تمایل دارند به هر سؤالی جواب دهنند، ولی علاقه مند نیستند که بگویند سؤال را نفهمیده‌اند.

- پرسش‌های طولانی و مبهم که نیاز به تمرکز زیادی از طرف مصاحبه شونده دارند، روند مصاحبه را دچار مشکل می‌کنند و به هدف آن لطمeh می‌زنند.

- پرسش‌های پیچیده و غامضی که مصاحبه شونده قبل از پاسخ دادن به آنها چندین مرحله با خود مرور می‌کند، نامطلوب‌ند و غالباً به دادن اطلاعات غلط و گمراه کننده منجر می‌شوند.

سردبیر و گزارشگر باید قبل از انجام مصاحبه و تهیه گزارش درباره موضوع مصاحبه و یا گزارش مطالعه کنند و پرسش‌ها را بر مبنای شناخت نسبی از موضوع و مصاحبه شونده‌ها تنظیم نمایند

باید در انتخاب مکان و فضای صحنه به نکات زیر توجه شود:

- انجام مصاحبه در محیط‌های شلوغ، مملو از هیاهو و دوراز آرامش شرایط مصاحبه را دشوار می‌کند و ضمن ایجاد زحمت برای گزارشگر و مصاحبه شونده وافت کیفیت صدا، مخاطب را از شنیدن و یا تماشای برنامه باز می‌دارد؛ از این رو بهتر است فضای گفت‌وگو باز، زیبا، دلپذیر، دوستانه و مناسب با منزلت اجتماعی و زمینه تخصصی مصاحبه شونده باشد.

- پس زمینه نقش مهمی در القای غیر مستقیم پیام و تداعی ذهنی دارد. پیام یک مصاحبه را می‌توان با یک پس زمینه زیبا و عاطفی و احساسی به صورت مطلوب‌تر و جذاب‌تری ارائه داد.

- همانطور که گفته شد قبل از انجام مصاحبه باید هدف آن تعریف شده، مشخص و دقیق باشد؛ بر این اساس می‌توان می‌توان از پرسش‌هایی که ویژگی جهت دهنده و هدایت کننده دارند استفاده کرد. این پرسش‌ها باید به گونه‌ای طراحی شوند که جواب‌های مطلوب را در دهان پاسخ دهنده بگذارند. اگر پاسخ منفی یا مثبت مطلوب باشد، پرسش نباید به نحوی مطرح شود که گفتن آری را زنه و یا بر عکس آسان‌تر سازد. با این حال در طرح این نوع پرسش‌ها باید دقت کافی داشت. اگر مصاحبه شونده یا مخاطبان برنامه دست مصاحبه‌گر را بخوانند، آنچه که مطلوب است رخ نخواهد داد.

- هر قدر فضای مصاحبه طبیعی به نظر آید، تأثیرگذاری بیشتری خواهد داشت. بنابراین از دحام افراد در محل مصاحبه باعث از بین رفتن تمرکز مصاحبه کننده و مصاحبه شونده می‌شود و حرکاتی را که افراد متفرقه برای جلب توجه انجام می‌دهند، حواس پرتی مخاطبان و قطع فرایند انتقال پیام را در پی خواهد داشت.

- در انتخاب پس زمینه‌ها باید از قانون «شکل و زمینه» بهره جست. بدین معنی که زمینه باید به گونه‌ای انتخاب شود که شکل (مصالحه شونده) در کانون توجه قرار گیرد.

- در مصاحبه‌های استودیویی می‌توان از دکور و فضای صحنه‌ای مناسب استفاده کرد. امروزه با گسترش فناوری، می‌توان مناسب با موضوع مصاحبه از دکور مجازی استفاده کرد.

- در مصاحبه‌های طولانی خارج از استودیو که اغلب مونولوگ‌اند، برای یکنواخت و خسته کننده نبودن فضای صحنه باید خلاقیت به خرج داد؛ به طور مثال در فیلم مستندی، مصاحبه در درون اتومبیلی که در حال حرکت بود، انجام شده بود و پس-زمینه آن مناظر طبیعی زیبای بود؛ در چنین مواردی تمهیدات فنی از اهمیت فوق العاده برخوردار است.

**محوری ترین بخش
مصاحبه را پرسش‌های
آن تشكیل می‌دهد،
بنابراین تهیه کننده،
سردیبر و یا گزارشگر باید
بداند که چرا این سوالات
رام طرح کرده است و از
پاسخ آنها چه نتیجه‌ای را
انتظار دارد**

- پرسش‌هایی که درباره موضوعات مجادله‌برانگیز و اختلافی مطرح می‌شوند، بهتر است به اجزا و عنصری مجرزاً یکدیگر تجزیه شوند، به طوری که سؤال کننده احساسات و عواطف پاسخگو را درباره جنبه‌های مختلف مسئله تشخیص دهد. این موضوع در مورد مصاحبه‌های استودیویی با کارشناسان، متخصصان و حتی نامزدهای ریاست جمهوری اهمیت بیشتری دارد.

- هدف از طرح سؤال کشف میزان شدت احساس، عقیده و یا نگرش است. بر این اساس بهتر است سؤال به شیوه‌ای تدوین شود تا میزان گرایش‌ها و احساسات نسبت به موضوع منعکس شود؛ بنابراین به جای استفاده از «آیا» در ابتدای جملات پرسشی، بهتر است از کلمات استفهامی مانند: چرا، چه، چگونه، چه موقع و... استفاده کرد.

مکان و فضای صحنه‌ای مصاحبه
اگر چه در بسیاری از مصاحبه‌ها، به ویژه مصاحبه‌های مردمی، به مکان گفت‌وگو توجه جدی نمی‌شود اما توجه به این امر می‌تواند نقش مؤثری در شکل گیری رابطه حرفه‌ای بین مصاحبه شونده و مصاحبه‌گر داشته باشد و به تأثیرگذاری پیام کمک کند. بنابراین

مهم ترین هدف در هر نوع ارتباط جلب توجه مخاطب است؛ بنابراین گزارشگر یا مصاحبه کننده باید از مجموعه توانایی خود برای جلب توجه مخاطبان بهره گیرد. مجموعه ایما و اشارات (زبان تن Body Language)، شیوه‌های ابتکاری انجام مصاحبه و لحن صدا از جمله امکاناتی محسوب می‌شوند که می‌توان از آنها برای جلب توجه استفاده کرد

و اکتشافات در گفتار و رفتار است.

- در هنگام مصاحبه ممکن است شرایطی پیش آید که برخی موضوعات به مجادله و چالش کشیده شود؛ در این هنگام مصاحبه کننده باید ضمن پرهیز از برخورد احساسی، با تغییر سوال، توضیح و تبیین ابعاد موضوع، مصاحبه را به سوی آرامش هدایت کند. با این حال باید توجه داشت که وجود اندکی چالش می‌تواند بر جذابیت برنامه بیافزاید.

- گزارشگر یا مصاحبه کننده باید همواره نسبت به وقت برنامه مصاحبه‌شونده حساسیت کافی را داشته باشد. بهتر است پرسش‌ها بر مبنای وقت برنامه و ویژگی‌های مصاحبه شونده تنظیم شود و از اطالة کلام که در نهایت به قطع سخن مصاحبه شونده می‌انجامد، جلوگیری شود.

- در مصاحبه‌های استودیویی، به ویژه در گفت و گو با کارشناسان و متخصصان، بهتر است به جای استفاده از مصاحبه‌های سازمان یافته، از مصاحبه‌هایی که به لحاظ ساختاری آزادترند، بهره جست. در این روش مصاحبه کننده روند مصاحبه و پرسش‌هارا از پیش تعیین نمی‌کند، بلکه با شروع بحث، سوال‌های مصاحبه کننده، متناسب با محتوای پاسخ‌های مصاحبه شونده شکل می‌گیرد. در این نوع مصاحبه در طرح سوال‌ها

بایدها و نبایدهای حین مصاحبه

مهم ترین هدف در هر نوع ارتباط جلب توجه مخاطب است؛ بنابراین گزارشگر یا مصاحبه کننده باید از مجموعه توانایی خود برای جلب توجه مخاطبان بهره گیرد. مجموعه ایما و اشارات (زبان تن Body Language)، شیوه‌های ابتکاری انجام مصاحبه و لحن صدا از جمله امکاناتی محسوب می‌شوند که می‌توان از آنها برای جلب توجه استفاده کرد.

- عموماً افراد خونسرد، آرام متنی و همدل توانایی بیشتری برای برقراری ارتباط و جلب اعتماد افراد دارند و قدرت اقناع آنها بیشتر است؛ پس گزارشگر باید در حین انجام مصاحبه آرام باشد و در هر شرایطی خونسردی و آرامش خود را حفظ کند.

- گاهی برخی مسائل مربوط به فضای صحنه و عوامل فنی، باعث ایجاد اضطراب در گزارشگر می‌شود. گزارشگر باید توجه داشته باشد که هر نوع واکنش او بر روی مخاطبان تأثیر می‌گذارد. بنابراین حرکات و اشارات نابجا، گریزهای چشمی و... می‌تواند به قطع رابطه مخاطب با رسانه بیانجامد.

- گوش دادن یک مهارت مهم در گفت و گو و برقراری ارتباط دو جانبه است. گزارشگر باید از این مهارت برخوردار باشد. گوش دادن فعل به معنی درک صحبت‌های طرف مقابل و

چنانکه مصاحبه‌گر نقش واسطه و نماینده‌گی و جدان عمومی جامعه را به فراموشی بسپارد و خواسته یاناخواسته از یک اندیشه، موضوع و رفتار شخص خاص جاذب‌داری کند، به سرعت آثار منفی خود را بر مخاطبان خواهد گذاشت.

مصاحبه‌گر و مصاحبه شونده باید ابتدا خود را به زبان مشترک نزدیک کنند. این زبان مشترک است که در طول مصاحبه دو طرف ماجرا به آن استناد و مراجعه می‌کنند. بدون وجود این سنگ بنا که اصول هماهنگ کننده دو طرف بر آن بنا می‌شود، ممکن است در هر لحظه مصاحبه شونده و مصاحبه کننده را از محور اصلی منحرف و مصاحبه را دچار آشفتگی محتوایی کند، به طوری که چیزی گفته شود، اما چیز دیگری از آن مراد باشد.

-سلط کافی و وافی مصاحبه‌گر به زبان مردم، کاربرد درست واژگان همه فهم، پرهیز از آوردن عبارات طولانی، مبهم و پیچیده و تأویل برانگیز استفاده از آمار و ارقام، ارائه شاهد مثال و ارجاع به سخنان رسمی مصاحبه شونده می‌تواند جذابیت مصاحبه را بیشتر کند.

-ایجاد فضای هم‌دلی و مردمی می‌تواند مصاحبه شونده را خیلی زود خودمانی کند و زمینه اعتراف به برخی خطاهای نادرستی هارا فراهم نماید. گرفتن اعتراف‌های ضمنی از مصاحبه شونده می‌تواند در مردم اثر جدی داشته باشد.

قابلیت سیاسی مصاحبه‌گر

انتخابات ریاست جمهوری پدیده ملی است و مصاحبه‌گر هم نباید با آن برخورداری غیر ملی داشته باشد. او ممکن است به لحاظ شخصیت حقیقی دارای گرایشی خاص باشد که این امری طبیعی است. اما مهم این است که ضمن حفظ گرایش‌ها و باورهای خاص خود، در طول مصاحبه تمام هم و غم خود را صرف کمک به بیشتر رساندن حد مشارکت سیاسی مردم و انتخاب برتر نماید و این همان تحقق وجه ملی انتخابات ریاست جمهوری است.

-اشراف مجری و مصاحبه‌گر به مسائل سیاسی و بهویژه داشتن دانش سیاسی ضروری است. وی باید به طور دقیق با اصول قانون اساسی به عنوان میثاق مشترک ملت و مسئولان آشنا باشد. (مثل گرashگران مسلط فوتال که به قواعد این بازی اشراف دارند). در قانون اساسی مطالبات مردم، حقوق مردم و وظایف حکومت روشن شده است. مصاحبه‌گر می‌تواند با این محک میزان انتباق شعارها، برنامه‌ها و رفتار نامزد‌های انتخاباتی را با قانون اساسی بسنجد. واقعی یا غیر واقعی بودن شعارها و برنامه‌های ارائه شده از سوی نامزد‌ها با این محک برای مردم ملموس نمی‌شود.

همواره باید دو شرط ملحوظ شود. اول آنکه فکر مصاحبه شونده قدم به قدم دنبال شود؛ دوم آنکه از کجری فکری او جلوگیری شود، در این نوع مصاحبه‌ها مصاحبه کننده باید فردی آگاه، مسلط به موضوع بحث و دارای سرعت انتقال زیاد باشد.

مصاحبه‌های تلفنی و تله کنفرانس

در مصاحبه تلفنی و تله کنفرانس، قبل از هر چیز باید از دقت و صحبت تجهیزات اطمینان حاصل کرد. قطع صدای تصویر، وجود نویز در صدا و تصویر و برخی اشکالات فنی می‌تواند به شکل گیری ارتباط بین مصاحبه کننده و مصاحبه شونده خدشه وارد سازد.

-باید اطمینان حاصل کرد که مصاحبه شونده در شرایط مناسبی برای انجام مصاحبه به سر می‌برد؛ مصاحبه تلفنی با افراد در مهمانی‌ها، در حال رانندگی و... نمی‌تواند چندان مطلوب باشد.

-در مصاحبه‌های تلفنی رادیویی باید مصاحبه کننده در فواصل کوتاه نسبت به صحبت‌های مصاحبه شونده واکنش نشان دهد تا مصاحبه شونده احساس کند که طرف مقابله به صحبت‌های او توجه نشان می‌دهد و او متکلم وحده نیست.

-در مصاحبه‌های تله کنفرانس‌های شود، مصاحبه کننده باید نام افراد را به خاطر بسپارد تا در خطاب کردن مصاحبه شونده دادچار اشتباه نشود. -در تله کنفرانس‌های تصویری مصاحبه کننده باید بداند که مصاحبه شونده تصویر او را می‌بیند؛ بنابراین باید از پرداختن به کارهای دیگر پرهیزید و به دوربین نگاه کند.

-در مصاحبه‌های تلفنی دقت و صراحة سؤال اهمیت بیشتری دارد؛ بنابراین پرسش‌ها اطلاعات رد و بدل شده باید به گونه‌ای باشد که مخاطب بتواند صرف‌آغاز طریق گوش دادن آنها را درک کند.

مصاحبه‌گر به عنوان نماینده و جدان عمومی جامعه
مصالحه مربوط به انتخابات، مصاحبه‌های خاص به شمار می‌روند. بدین معنا که مصاحبه‌گر برخلاف دیگر مصاحبه‌ها، خود یک طرف ماجرا محسوب نمی‌شود، بلکه او صرفاً ایفاگر نقش واسطه بین نامزدهای ریاست جمهوری و مردم است. بنابراین رویکرد اصلی این است که این گونه مصاحبه‌ها را علاوه بر دارابودن جنبه‌های فنی زیبایشناه و رسانه‌ای، که بسیار مهم‌اند، از نگاه مردم برگزار کنیم. در این رویکرد باید ملاحظات زیر مد نظر قرار گیرند:

-نگاه مردم ایران به مقوله‌ای به نام عدالت حساس است؛ اما از آنجایی که تعریف نظری عدالت نه مقبول و نه به آسانی می‌سرد، کمترین حد انتظار مردم رعایت مقوله بی‌طرفی است. یعنی